

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/417/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215215400
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1215215400.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Karola Riháka a JUDr. Zuzany Kučerovej v právnej veci žalobkyne: Y. S., B.. K., E. XX, C., P.Č.: XX XXX XXX, proti žalovaným: 1/ Slovenská E. S., R. L. XX, C., P.: XX XXX XXX, X/ M. U., H.. XX. X. XXXX, C. X. XX, C., o zaplatenie 902,34 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 20. mája 2016 č.k. 16C/297/2015-64, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným sa proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyňi 5,05 % úroky z omeškania ročne zo sumy 902,34 eura od 9. 12. 2015 do 22. 12. 2015 a povinnosť nahradiť žalobkyňi trovy konania vo výške 23,17 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd prvej inštancie žalobu zamietol a konanie v časti o zaplatenie sumy 902,34 eur zastavil. Súd prvej inštancie ďalej vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 30,83 eur po právoplatnosti napadnutého rozsudku a žalobcom 1/, 2/ nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2/ Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že medzi žalobca a poistník Ing. A. F. uzavreli dňa 12. 12. 2012 Poistnú zmluvu č. XXX/XXXXXX-X, predmetom ktorej bolo poistenie motorového vozidla zn. K., G.: C.-XXX G. pre prípad havárie, krádeže a úrazu. Dňa 24. 6. 2013 došlo na Š. V. N. C. k poistnej udalosti, kedy vodič - žalovaný 2/ s motorovým vozidlom R. Q. Z., G.: C. - XXXCN počas jazdy nestihol zareagovať na situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho neubrzdil a narazil do zadnej časti poisteného vozidla. Dňa 10. 7. 2013 žalobkyňa uhradila poškodenému poistné plnenie vo výške 902,34 eur. Žalovaný 2/ dňa 22. 12. 2015 uhradil istinu 902,34 eur, v dôsledku čoho žalobkyňa vzala žalobu v tejto časti späť. Motorové vozidlo Q. Z. bolo v čase poistnej udalosti bez poistenia zodpovednosti za škodu. Žalobkyňa tvrdila, že má proti žalovanej 1/ nárok na poistné plnenie z garančného fondu v zmysle § 24 ods. 2 písm. b/ v spojení s § 24 ods. 3 zák. č. 381/2001 Z.z. Zodpovednosť žalovaného 2/ podľa žalobkyne vyplýva z ust. § 420 Obč. zák. (náhrada škody).

3/ Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol: „Podľa názoru súdu vzhľadom na vykonané dokazovanie je daná aj aktívna legitímácia navrhovateľa ako aj pasívna legitímácia odporcu v I. rade ako aj odporcu v II. rade. Odporca v II. rade dňa 22. 12. 2015 uhradil navrhovateľom uplatňovanú istinu v dôsledku čoho navrhovateľ zobral žalobu v tejto časti späť. Podľa názoru súdu tým, že zo strany vinníka dopravnej nehody, t. j. odporcu v II. rade došlo k úhrade istiny, je preukázané, že k dopravnej nehode došlo. Túto skutočnosť nakoniec potvrdila aj poverená zástupkyňa odporcu v I. rade na pojednávaní pred súdom. Keďže navrhovateľom uplatňovaná istina bola uhradená po podaní žaloby,

súd zaviazal oboch odporcov na zaplataenie príslušenstva vo výške 5,05 % ročne zo sumy 902,34 eur od 9. 12. 2015, t.j. odo dňa, kedy bol odporcovi v II. rade doručený návrh na začatie konania spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nemu. Na tomto mieste súd poukazuje, že k úhrade istiny zo strany odporcu v II. rade došlo dňa 22. 12. 2015. Navrhovateľ si príslušenstvo uplatňoval od 28. 9. 2013. Súd vo zvyšnej časti uplatňovaného úroku z omeškania žalobu zamietol, nakoľko navrhovateľ v konaní nepredložil jediný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že odporcu v II. rade vyzval na zaplataenie ním uplatňovaného nároku resp. že mu takúto výzvu aj doručil. Je nesporné, že odporca v II. rade si na ním uvedenej adrese v Oznámení o poistnej udalosti poštu preberá, avšak podľa názoru súdu sa dostal do omeškania až dňom doručenia návrhu na začatie konania. Je zrejmé, že bezprostredne po doručení návrhu (8. 12. 2015) dlžnú sumu vo výške 902,34 eur dňa 22. 12. 2015 uhradil.“

4/ S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie konanie v časti o zaplataenie istiny 902,34 eur zastavil podľa § 96 ods. 1 O.s.p., žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 5,05 % úroky z omeškania zo sumy 902,34 eur od 9. 12. 2015 do 22. 12. 2015 a vo zvyšku, teda pokiaľ ide o úroky z omeškania za obdobie od 28. 9. 2013 do 8. 12. 2015, žalobu zamietol.

5/ Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil nasledovne: „O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo síce čiastočný úspech, priznal plnú náhradu trov konania vo výške 23,17 eur, ktoré predstavujú časť súdneho poplatku o ktorú bol navrhovateľom zaplataený súdny poplatok krátený spolu s poplatkom zo zvyšnej časti uplatneného príslušenstva.“

6/ Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým bola žaloba zamietnutá v časti úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 902,34 eura za obdobie od 28. 9. 2013 do 8. 12. 2015. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaným uloží povinnosť zaplatiť jej spoločne a nerozdielne úroky z omeškania vo výške 5,5 % ročne z istiny 902,34 eura od 28. 9. 2013 do 8. 12. 2015. Odvolanie odôvodnila tým, že je nespochybniteľná pasívna vecná legitímácia oboch žalovaných. Žalovaný 1/ sa o uplatnení nároku dozvedel najneskôr dňa 26. 9. 2013, kedy je datovaná jeho reakcia na uplatnený nárok. Keďže ide o solidárny záväzok dostali sa obaja dlžníci do omeškania už dňa 28. 9. 2013. Svoju argumentáciu podporila žalobkyňa aj tým, že žalovaný 2/ po podaní žaloby uhradil istinu.

7/ Žalovaná 1/ vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku potvrdil. Uviedla, že do omeškania by sa dostala za predpokladu, že by žalobkyni neuhradila regresný nárok 902,34 eur napriek tomu, že by ho žalobkyňa riadne preukázala, ako je to ukladá ust. § 24 ods. 3 v spojení s § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. Žalobkyňa však spolu s výzvou z 12. 9. 2013 na zaplataenie 902,34 eur nepredložila také dôkazy, ktoré by preukazovali zavinenie škodovej udalosti žalovaným 2/. Oznámenie poškodeného o poistnej udalosti doručené žalobkyni dňa 23. 7. 2013 je jednostranným vyhlásením poškodeného a na zázname o dopravnej nehode absentujú podpisy zúčastnených. Žalovaná 1/ sa nemohla dostať do omeškania dňom 28. 9. 2013, pretože v tom čase žalobkyňa svoj regresný nárok na zaplataenie sumy 902,34 eur titulom vyplateného poistného plnenia poškodenému nepreukázala. Preto ju žalovaná 1/ výzvou z 26. 9. 2016 vyzvala na preukázanie nároku doložením policajnej správy, resp. rozhodnutia v priestupkovom alebo trestnom konaní alebo vyhlásením škodcu o zavinení škody.

8/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9/ Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na jeho základe zistil riadne skutkový stav veci, ktorú po právnej stránke správne posúdil. Žalobkyni sa odvolaním nepodarilo spochybníť správnosť napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Nemožno súhlasiť so žalobkyňou v tom, že žalovaní sa dostali do omeškania dňom 28. 9. 2013. Tvrdenie žalobkyne, že žalovaná 1/ sa dozvedela o uplatnení nároku najneskôr dňa 26. 9. 2013, kedy je datovaná jej reakcia na predmetný nárok, je vytrhnuté z kontextu a nemožno ho akceptovať. Samotná skutočnosť, že žalovaná 1/ reagovala na predmetný nárok listom zo dňa 26. 9. 2013 (č. I. 16) ešte nemá za následok, že žalovaná 1/ sa do omeškania dostala už týmto dňom. V uvedenom liste z 26. 9. 2013 totiž žalovaná 1/ žalobkyni oznámila, že je potrebné, aby žalobkyňa svoj nárok na náhradu škody preukázala predložením policajnej správy, resp. rozhodnutia v priestupkovom alebo trestnom konaní alebo vyhlásením škodcu

o zavinení škody. Žalobkyňa teda svoj nárok žalovanej 1/ dôkazne nepreukázala. Žalovaná 1/ by sa dostala do omeškania už dňom 28. 9. 2013 iba za predpokladu, že k tomuto dňu by disponovala dokladmi potrebnými na preukázanie predmetného nároku na náhradu škody a napriek tomu by škodu neuhradila. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na ust. § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého je poškodený povinný nárok preukázať. Pozn. 21 k tomuto ustanoveniu odkazuje na § 799 Obč. zák., podľa ktorého ten, kto má právo na plnenie je povinný poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Tieto povinnosti si žalobkyňa ku dňu 28. 9. 2013 voči žalovanej 1/ nesplnila a preto sa žalovaná 1/ k tomuto dňu nemohla dostať do omeškania. Pokiaľ ide o žalovaného 2/ žalobkyňa odvolanie odôvodnila iba tým, že „ak súd zaviazal žalovaných na časť úrokov z omeškania spoločne a nerozdielne, niet potom dôvodu, aby nebol na úhradu úrokov už od momentu omeškania žalovanej 1/ zaviazaný aj žalovaný 2/.“ Takéto „odôvodnenie“ odvolania vo vzťahu k žalovanému 2/ nemôže mať za následok zmenu napadnutého výroku vo vzťahu k žalovanému 2/. Žalobkyňa teda v odvolaní nijako nespochybnila závery súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaného 2/ a odvolací súd na tieto závery súdu prvej inštancie poukazuje.

10/ Z uvedeného vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v napadnutom výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Preto ho odvolací súd v napadnutom výroku potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

11/ Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovaným uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 5,05 % úroky z omeškania zo sumy 902,34 eur od 9. 12. 2015 do 22. 12. 2015, nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť. To isté sa týka aj výroku, ktorým bolo konania v časti o zaplatenie istiny 902,34 eur zastavené, výroku, ktorým bol žalobcovi vrátený súdny poplatok 30,83 eur a výroku, ktorým žalovaným 1/, 2/ nebola priznaná náhrada trov konania.

12/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešným žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).